

# Ponašam li se doista kao dijete Božja?

Kad se za Boga radi potreban je “kompleks superiornosti”.

## 11. Ožujak

**Dijete Božje ne boji se života niti se boji smrti, jer je temelj njegovog duhovnog života osjećaj božanskog sinovstva: Bog je moj Otac, misli on, i Tvorac je svakog dobra, sama je Dobrota. - Ali ti i ja, ponašamo li se doista kao djeca Božja?  
(Kovačnica, 987)**

To što smo djeca Božja dovest će nas – uvjeravam – do kontemplativnog duha posred svih ljudskih aktivnosti – svjetlost, sol i kvasac, preko molitve, mrtvljenja, vjerskog i profesionalnog znanja - ostvarujući ovaj plan: što smo više uronjeni u svijet, toliko više moramo biti Božji.

Kad se za Boga radi, podsjećam te, potreban je "kompleks superiornosti".

Nije li to, pitao si me, izraz oholosti? – Ne! Posljedica je poniznosti, poniznosti koja me tjera da kažem: Gospodine, Ti si onaj koji jesi. Ja sam negacija. Ti si sav savršenstvo: moć, snaga, ljubav, slava, mudrost, gospodstvo, dostojanstvo... Ako se s Tobom sjedinim, kao sin koji se preda u jake ruke svog oca ili u nježno krilo svoje majke, osjetit ću toplinu tvog božanstva, osjetit ću svjetlost tvoje mudrosti, osjetit ću

kako mi žilama struji tvoja snaga.  
(Kovačnica, 740, 342)

---

pdf | document generated  
automatically from [https://opusdei.org/  
hr-hr/dailytext/ponasam-li-se-doista-  
kao-dijete-bozja/](https://opusdei.org/hr-hr/dailytext/ponasam-li-se-doista-kao-dijete-bozja/) (11.03.2026.)